

eramus jumentis similes. Sic qui Chrysostronus dicitur...

a Rom. 23. ex v. 11. d. Mat. 23. c. 13. 10. d. Rom. 15. c. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d.

13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d.

Putant alii esse pro salute, id est, soles salutare, Apollinariis operative interpretatur...

1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d. 1. Cor. 13. 10. d.

Quemadmodum multiplicari misericordiam tuam, Deus.

Inebriantur ab ubertate domus tuae, & torrente voluptatis tuae potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitae, & in lumine tuo videbimus lumen.

Postquam celebravit infinitam Dei munificentiam, tale ad homines, ac jumenta extendentem, exclamat...

beatam fontem esse, ejus interim per gratiam donum participationem iustus contingere.

Multam, & magnam, seu multiplicatam, magnificatamque misericordiam Dei Patres mystice spectant...

Quemadmodum. Hieronymus, & Plalteryus Ambrosianum, quam M mach, & Symmachum 71, quae omnia, ut Euthymius monet, important admirationem...

Quemadmodum multiplicari misericordiam tuam. Hieron. de quibus precibus est misericordia tua. Sic etiam Symmachus 71...

Hic est appellativum nomen adam. De phrasi dictam Plalteryo 4. Repetit Euthymius quod ibi dixerat, eisdem esse, filios hominum...

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

phetarum, & Apostolorum, pertinaciter ad filium hominis salvatorem Christum.

In tegmine alarum tuarum sperabunt. Hieronymus, in umbra. Ambrosius, Calistodorus, Plaltery Gallicanum, & Romanum, in protectione. Augustinus, (sub tegmine.) Symmachus, in umbra. Expositio hanc formulam Plalteryo 16. a sub umbra alarum tuarum...

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

facilem pinguedinem; & in laia r, adipe vitularum suarum non inebriasti me. Facilius, & laivior in poculentis voluptas est, quam in esculentis idcirco aptius ebrietate, quam saturitate voluntatis plena perceptio exprimitur...

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

1. Cor. 13. 10. d.

Porro mysticum sensum sicut pedem accipio figurata non infrequens scripturis. Ab omni via mala prohibebit David pedes suos, prope erat illos Deus à lapso b: ne præcipiti, atque incauto peccatorum laberentur vestigio, ut observat Ambrosius in Psalmum CXVIII. e. Videat superbus, qui sibi videtur stare, ne cadat d: non arsum sapiat, sed timeat e: qui iuxta Dei imperium ad Mosem, *tu hic stas cum Deo* stat, lapsum non timet: neque enim ambulat in magni g: sint oculi tui semper ad illum, & ipse evellat de laqueo pedes tuos b: si ambulaveris in die lucis divine, non offenderis i: superbus offendit, quoniam ambulat in nocte, & lux non est in eo k, qua noverit Deum, & e: non mirum si errat vestigium, ubi oculus non habetur: ideo pes errat superbi, aut hoc loco idem Ambrosius, quia caput non tenet: oculi enim sapientis in capite ejus i, & candit pedem suum ingrediens domum Dei, appropinquatque, ut audiat m, idque ad pedes ipsius, ut accipiat de doctrina n ipsius. *Pes, superbia* tributum proprio quodam modo, quia præduxit vitii ceteris, quos veluti imperat, & ad sua trahit vestigia. *Semiram secularium* calcant viri iniqui o, hoc est, peccatorum superborum; quia sicut temita redemptoris nostri humilitas, ut ait Gregorius p: ita semita sæculorum superbia est, quam viri iniqui calcant, qui per hujus vitia desideria in relatione perambulant. Quid odit correctionem, quod videlicet superbus facit, vestigium est peccatoris q, nimirum superbiissimi Diaboli. Preterea dicitur *superbia pes* nominatur, quia superbus cunctos pedibus suis subjicit, & conculeat. Idcirco primogenituræ usurpator Jacob supplantat fratrem, plantam tenens manu r: serpens, ut dixi, calcaneo nostro insidiat, f, maximè, tentans de superbia, ut proinde peteret alibi p: sicut, *Miserere mei Domine, quoniam conculeavit me homo* i: nempè quem Christus inimicum hominem vocat, ut etiam dixi Psalmo IX. u, exponitque Hieronymus in Ezechielè s. Chittus his qui altercati erant quis eorum videretur major, lavit pedes y, & in conculeant nos, dedit nobis conculeandi potestatem sub nomine serpentum, & scorpionum z: nec non apidicis, basilicis, leonibus, draconibus a, & conterendi caput b: & orat, optatque Paulus e, ut Satanam Deus p: cis conterat velociter sub pedibus nostris. *Unus pes dicitur*, quia propriis nititur imbecillis viribus, ac meritis, & erigit le pluquàm sit fortitudo ejus d: nec alius, ut ait Cassiodorus, consistere valet: expulsi namque sunt, ut mox dicitur, nec poterunt stare: hoc pedem quem meritis suis confidit, nullus fragilior, aut infirmior inveniri potest, inquit Gulielmus Parisiensis o: adde, nullus abjectior s: quemadmodum infirma corporis pars pes, superbiissimi serpens typhus Diaboli, totus, ut ita dicam, pes est, gradiens toto pectore, quum pedibus caret. Intra pectus, cor, ac vitales facultates existunt: illis Rex filiorum superbiæ filios suos, ut incumbant toti, inducit, utque sibi metipsis innotantur à terra, hoc est, supra se, & altè in Deum se, referendo non extantes.

Ad hæc poedem superbia postumus intelligere ingrediendum pompaticè f, lento gradu instar imogium deorum, quæ portantur in ferulis spectandæ omnibus, & adorandæ g. Cavendum scribit Cicero h, ne tarti-tibus utamur in ingressu mollioribus, ut pompaticum ferulis similes esse videatur: quod inde ferè verbis Rustico præcipit Hieronymus, dicens, pauperes quodam, & tenui substantioli, quique videntur sibi scitoli, pompaticum ferulis similes procedere in publicum. Pudentur potius David, ne sibi pes veniet superbia, non autem absolutè ne se à superbia liberet, quia nec primum quidem ferè illius ingressum voluit, vel motum s: veritas ne admota jam manu depellat, & sternat: atque mentor, quàm altè Angelos, & primos parentes alios præcipit venit. Anachoretæ, de quo Sulpitius Instansimus, ac Damonym fugator celeberrimus maluit mensibus quoque, quod impetravit à Deo, similis effici quæ curaverat, quàm vanitatis auram in se experiri.

Et manus peccatoris non moveat me. Hieronymus in plurali, *imporum*, Ambrosius quoque, & Platerium Romanum, *peccatorum*. Augustinus in libro de spiritu, & littera k, *manus peccatorum* non moveant me. Item numerus multitudinis est in textu Hebræo בְּיָמַי

1. Reg. 11. 24. 30. 24. 18. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

quem Job intellet cogitationem; quæ expositio Clementi placet in catena, & Nysseno oratione de 40. martyribus. Deponerent, ait Nyssenus, runicarum amictum, dictum illud Jobi adjectives: Nudi introivimus in mundum; nudi ad eum qui nos huc introduxit abibimus. Videtur dicitur loqui David quasi digito designare locum, nobis considerandum relinquens. Philippus quidam Presbyter aliam Jobi a explanans sententiam hæc sunt ergo tabernacula iniqua, & iste locus ejus, qui ignorat Deum, docet, quum prius enumerasset maleficiones, locum assignare ubi superbus, & impius habitaturus est, sed quia est adeo horribilis: incredibiliumque cruciatum, verbis exprimere noluisse, verum veluti digito duntaxat indicare.

Expulsi sunt, nec poterunt stare. Hieronymus, *surgere*. Apollinarius utitur verbo futuri temporis, *ad hanc avaritiam, (neque relurgent)*. Symmachus usurpat duplex verbum in tempore præteriti *ad hanc avaritiam relurgens*. Hebraicum verbum שָׁרַע ut vidimus Psalmo I. b non resurgens impius in iudicio, significat stare, consistere, subsistere, surgere, animo erecto, & confidente esse: Primo ille, ait hic Augustinus, qui in veritate non stetit c, deinde per eum illi, quos dimisit Deus de paradiso d, expulsi sunt, & non poterunt stare: humiliter verò Joannes, qui se dixit indignum solvere corrigiam calcamentis Christi e, non est expulsi; sed stetit, & audivit eum, & gaudio gaudebat propter vocem sponfi f, non propter suam, ne veniret eis pes superbia, & expelleretur, ne posset stare. Nescit stare superbia, inquit Ambrosius, & si ceciderit, non novit resurgere: in nomine Domini surgimus, & erigimur, cadentibus iis, qui nituntur *carribus*, & equis g, & quamvis lætentur inimici super nos, quasi ceciderimus, confurgemus h: Hac impietate, qua tribuit sibi quique quod Dei est, pelletur in tenebras suas i. Superbia omni peccato nocentior, omni genere est elationis insanior, à quibuslibet enim lapsibus delictorum facile surgitur, quando opem à reparatore suo poscit elisus: huic autem ruinæ nihil subvenit, quia ut difficile peccatorum suum superbus agnoscit, ut etiam intellexerit, non curat ad medicum, sed de se sibi remedium pollicetur: nec unquam ubi proficit curat, ubi morbus est ipsa medicina k. Deiciat Deus alleventes se, ita ut stant in delationem, subit deficient, pereant, ad nihil redigantur l. Tolluntur in altum superbi, ut lapsu ruant graviore. Vis non timere impulsiorem? non inquit Bernardus m tibi superbia, & manus impellentis non moveat te. Ibi diabolus, & angeli conructur, qui licet non pulsi extirpescunt, expulsi sunt tamen, nec poterunt stare. Probat de diabolo ex verbis Christi dicentis eum in veritate non stetisse n, quia non innixus est verbo, sed in sua virtute confusus est: ideo fortassis (ludit piet ut solet, in verbis) federe voluisse o, quia stare non valet: sed Deo aliter iudicante nec stetit, nec sedisse, sed cecidisse tamquam de Cælo fulgur p. Denique nec surgere ad bonum, inquit, nec stare in bono posse non sine Verbo.

Cælius Heisterbachensis, g ex ordine Cisterciensis, ante 400. annos, auctor fati gravis, narrat, quum ultrariti eujusdam, prius contriti, & conversi, & ad ordinem S. Benedicti, quos monachos nigros vocat, & ab Abbate reberus bene compositis, admittit, sed ut primum, monasterium, sella gestatoria portatus intravit, motui, corpus in oratoria possum effect quator tetros Spiritus à parte sinistra circumstantes coram monachis Psalmos nona recitabant, apparuitque quorum illi horribili aspectu terrii fugerint, depremo uno seniore i tuncque ab altera parte totidem Angelos sanctos exiitiss. Deinde qui prius inter demones videbatur, primum Psalmi nostri versiculum protulisse, alios, tres etiam consequentes; simul omnes dixerunt: In Deo justus, & verba ejus vera, & hominem illum ad se pertinere, reus esset. Postea respondisse Angelos, ut procederent ultra demones: recitanda Psalmi parte reliqua; cumque id faceret reculeant, contenti jam recitata, ut que lætis videretur ad ulnarum damnationem, ab iisdem Angelis quatuor pronunciatis teris totidem qui deinceps luceant, & Dei misericordiam commendant: ubi verò pervenisset quartus ad ea verba: *Filius autem hominum in regimine alarum tuarum sperabunt*, una cunctos in

A hanc vocem erupisse: Quia Deus justus est, & scriptura solvi non potest filius hominis nos est; ad Dominum confugit, ad Dominum ibit: quia sub regimine alarum illius speravit: inebriabitur ab ubertate domus ejus, qui te lacrimis contritionis inebriavit: & torrente voluptatis lux potabit eum, quoniam apud ipsum est fons vite, & in lumine ejus videbit lumen. Subdit historix scriptor quod ad hanc vocem de omnibus confisus, & obmutescens, cælestes nuntii animam contriti peccatoris tollentes, illi locaverunt, quorum est, *gaudium in oculis super uno peccatore penitentiam agente r*. Non debuit omitti hæc ut ita dicam tragicomediam, iisdem, sed brevioribus perstricta quibus est verbis descripta; quum & intelligentia Psalmi, & institutioni morali non parum conducant.

PSALMUS TRIGESIMUS. SEXTUS.

- 1 Psalmus ipsi David.
- Noli amulari in malignantibus: neque zelaris facientes iniquitatem.
- 2 Quoniam tamquam sonum velociter crescent: & quemadmodum olera herbarum cito decident.
- 3 Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabitata terram, & pasceris in divitiis ejus.
- 4 Del stare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.
- 5 Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet.
- 6 Et edacet quasi lumen justitiam tuam: & iudicium tuum tamquam meridiem: 7. subditus esto Domino, & ora eum.
- Noli amulari in eo, qui prosperatur in via sua; in homine faciente in justitiam.
- 8 Desine à ira, & desine in furorem: noli amulari, ut maligneris.
- 9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.
- 10 Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæret locum ejus, & non inveniet.
- 11 Manfueti autem hereditabunt terram, & declectabuntur in multitudine pacis.
- 12 Observabit peccator justum: & stridebit super eum dentibus suis.
- 13 Dominus autem iridebit eum: quoniam proficiet, quod veniet dies ejus.
- 14 Gladium evaginaverunt peccatores: intendunt arcum suum.
- Ut deiciant pauperem, & inopem, ut trucident rectos corde.
- 15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringatur.
- 16 Melius est modicum iusto, super divitias peccatorum multas.
- 17 Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem iustus Dominus.
- 18 Novit Dominus dies immaculatum: & hereditas eorum in aeternum erit.
- 19 Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: 20. quia peccatores peribunt.